Şaka

No
117

SİNEMA ARTİSTİ ROBERT TAYLOR'UN TAYYARESİ İSPANYA'YA İNDİ..

(Gazeteler)

— İspanya'da kadınlar orduya gönüllü yazılıyorlarmış...

Tabii. Taylor'un indiğini duymuşlardır da ondan!..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

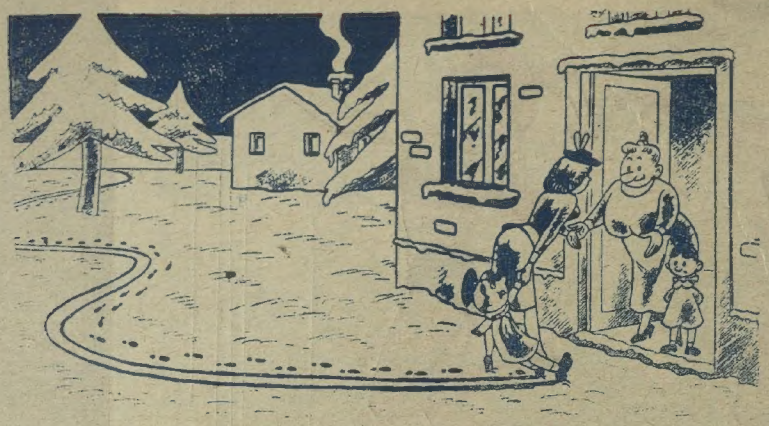

— A kızım, ne diye yumurcağın kolunu çekiştirip duruyorsun ?..
— Ah sormayın... Kayak sporcularını gördükten sonra yürümesini unuttu...

SAĞLAM AYAKKABI!
— Bayan, şayet yeni aldığınız pabuçları giyecekseniz, bir kere tamirhaneden geçirelim !...

ERKEKLER ASKERE GİDİNCE...

Bar kadını — Bu akşam kavalyelik sırası sende... Ismalra bakalım içkileri !...

NE OLUR NE OLMAZ..

Kız — Gûya nişanlandık !.. Hani plâtin halka ?..
Erkek — Kusura bakma sevgilim, evlenmeden yüzük yaptırmamıya karar verdim..

— Saat tamircisi mi ?..
— Hayır miyop !..

TRENDE..
Bir yolcu (Dışarıdakilere bağırarak) — Rica ederim geri dönmeyin... Başımızın üstünde yeriniz var...

— Bu havada ne diye sırtına bir kürk giymemiş ?..
— Kimbilir... Belki de postunu yüzecek birini bulamamıştır..

Sene 3 : Cilt 5 No. 117 FİYATI 10 KURUŞ. Persembe 28 İkincikânun 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı 300 kuruştur.

✲ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✲

39

MÜZAYEDELER BAŞLADIKTAN SONRA..

— İstanbula ucuz eşya satın almıya geldik, acaba bulabilir miyiz ?...
— Merak etme hemşerim, şimdi İstanbulun her tarafı Sandal Bedestenine döndü...

— Vergiden evvel olsaydı 500 bin lira verirdim!..
— Tabloya mı?..
— Yok canım, köşk ile bahçesine!..

MECLİSİN KAPANIŞ MARŞI

●

BÜYÜK Millet Meclisi kapandığı gün Ankarada bulunuyordum. İşittim ki, o gün Meclisin koridorlarında Vakit gazetesinin ilâvesi elden ele dolaşmış, çünkü içinde meşhur «Yolculuk var!» şarkısının notası varmış.

Acaba Meclisten çıkarken bütün meb'uslarımız bu şarkıyı hep bir ağızdan söylediler mi? bilmiyorum. Yalnız duydum ki aralarında şöyle konuşmuşlar:

— Bu şarkı sanki bizim için yapılmış.

— Evet. Hepimize yolculuk var! kimimiz İstanbula, kimimiz Konyaya, kimimiz Diyarbakıra, kimimiz Karsa, kimimiz Adanaya... gideceğiz.

— Evet yolculuk var, hem de ne yolculuk!.. Gidip dönmemek var, dönüp burada bulunmamak var...

— Burada bulunup dinleyici koltuğunda maziyi tatlı tatlı anmak var.

Tam o sırada bir ses yükseldi: meb'uslarımızdan ve alaturka musiki münekkitlerimizden Doktor Osman Şevki Uludağ, Uludağın tepesinde imiş gibi davudî bir sesle «Yolculuk var» şarkısını söylüyordu. Gelecek seçimden ümidi az olanların gözlerinden fındık cesametinde yaşlar inmeğe başladı!

KAZMA, KÜREK BAHSİ

MARTIN kapıdan baktırdığı, kazma kürek yaktırdığı malûm. Fakat henüz Kânunlardayız. Marta bir buçuk ay daha var. Kış da bu sene geçenkine nisbetle hafif geçiyor. Kazma küreklerimizi yakmağa hazırlanmıyalım. Fakat varlık vergisini ödemiyenler bunları bir tarafa saklasınlar. Zigana dağında lâzım olacak.

Mükelleflerden biri şöyle diyordu:

— Mart ayında biz kazma kürek yakmıyacağız, Kop dağında kazma kürek sallıyacağız..

Başka bir mükellef de bana şöyle dedi:

— Ben kazma küreği şimdiden kullanmağa başladım.

— Nerede?

— Bahçemde.

— Staj mı yapıyorsun?

— Hayır, define arıyorum.

●

DAHA BİRÇOK MERYEMLER VAR

MERYEM isminde bir Türk kızının ameliyattan sonra erkek olduğunu ve adının Ahmet konduğunu biliyorsunuz.

Ermeni kızları arasında da pek çok Meryem var. Eminim ki bunlara da ameliyat yapılsa hepsi erkek olur. Çünkü erkekliğe pek ziyade istidatları olduğu dışarıdan da bellidir: kemikleri kalındır, sesleri kalındır, kaşları kalındır; saçları, derileri serttir; elleri, ayakları büyüktür; kiminin bıyığı, kiminin sakalı vardır. Meryemleri erkek yapmak için uzun bir ameliyata lüzum olmadığını tahmin ediyorum.

Ben de böyle bir Meryem tanırım. Zavallı genç bir kızdır amma halinde ne gençlik, ne de kızlık vardır. Kemikli, kuru ve esmer yüzünde sert kıllı, simsiyah, kalın kaşlarile, büyük ağzile, köşeli ve üstünde seyrek sakal kılları belirmiş kuvvetli çenesile yaşını da, cinsini de unutturan ergin bir erkek bünyesine sahiptir.

Gazetelerdeki resmi ona göstererek:

— Bak, dedim, «Meryem» isminde bir kız erkek olmuş. Ne dersin? Sende de heves var mı?

Şaka ettiğimin farkına varmadığı için ciddî cevap verdi:

— Ka ne söyleoorsun sen- dedi, bana ameliyat iktıza değildir, bir erkek elbisesi giysem olur, biter.

— Peki... Neden giymiyorsun? Erkek olursan daha fazla para kazanırsın.

— Ka istemem ben, istemem.

— Neden Meryem?

— Neden olacak? Ayağıma pantalonu çeker çekmez kadınların masrafları da üzerime yüklenir..

●

KÖYLÜ VE KUYUMCU

KÖYLÜLERİN İstanbula gelerek satılık ve kazanlı (kaloriferli) apartıman aradıklarına dair hikâyeler ve rivayetler işitip duruyoruz.

Geçenlerde, Beyoğlunda şöyle bir sahneye şahit oldum:

Bir köylü bir kuyumcu dükkânının vitrini önünde durmuş, büyük bir hayretle elmaslara bakıyordu.

Kuyumcunun çırağı kapının önüne geldi ve sordu:

— Hemşerim, ne bakıyorsun?

— Bu gosgoca camın içinde mala benzer bir şey goremedim de ona bahıyom!

Çırak saf köylümüzle alaya başladı:

— Burada mal satılmaz, eşek kafası satılır, dedi.

Köylü dükkânın içine bir göz attı:

— Emme sizde alış veriş çoh oluyor, dedi.

— Neden bildin?

Köylü çırağın kendisini ve ustasını göstererek:

— Aha! cevabını verdi, goca dükkende iki tane kalmış!

Server Bedi

NEZAKET

Perde arasında, meşhur aktör, locasına gelen bir tıraşçıdan kurtulmak için yemek davetini kabul zaruretinde kaldı. Herifle veda eder etmez, gitmesine yardım eden arkadaşına :

— Allah rızası için, şu sersemin davetini reddedecek bir mazeret uydur !.

Dedi ve tam o sırada hayranının henüz locadan çıkmadığını aynadan görünce gayet zarif bir sesle ilâve etti :

— Zira, beyefendiye söz verdim !..

ÇEKİRDEKTEN YETİŞME!.

Geçen azılı kışta, bir sabah erkenden Salamonun evinin önünden geçiyordu. Baktı, Salamonun oğlu minimini Mişon elinde bir kapla karların ortasında duruyor. Sordu :

— Ne bekliyorsun be Mişon ?.

Mişon kımıldamadı :

— Eve süt getirirken döktüm. Donmasını bekliyorum!.

— Galiba ömründe hiç kazma kürek görmemiş !..
— Peki şimdiye kadar kazdığı kuyuları ne ile kazıyordu ?..

KARANLIĞA VEDA !...

Saat : Gecenin onu... Neş'e sardı salonu..
Bir genç var : Pek muntazam ceketi, pantalonu.

Bu gencin pek hoş yüzü, hele pek tatlı sözü..
Bu genç geceye âşık : Sevmiyor hiç gündüzü.

Bu gencin son, günlerde, yüreği pek kederde,
Artık yüzü gülmüyor; düşmüş sonsuz bir derde

Salonda kadın, erkek ; bir yere birleşerek,
Dediler : Derdin nedir ?.. Bize söylemen gerek !.

Bu genç kalktı ayağa ; göz attı sola, sağa ;
Başladı, karar verip, şu şiiri okumağa :

Yazan :
NECDET RÜŞTÜ

«Elveda ey karanlık !.. Bu acı ayrılığın
«Yüreğimde birikti kederi yığın yığın :
«Büyük bir halâskârdın ; dünyada yoktu eşin,
«Ne yazık ; seni yendi ışıkları güneşin !..
«Ey karanlık... Sen bizi eskiden kucaklardın,
«Göstermezdin kimseye ; kucağında saklardın !..
«Sanki çekilmiş gibi gökten siyah bir perde,

«Sayende sevişirdik sevgilimle siperde !..
«Avucumda okşayıp onun beyaz elini,
«Kuşak gibi sarardı kolum ince belini !..
«Bizim varlığımızı fark edemezdi kimse,
«Gizlice sunuyordu sevgilim bana buse !..
«Ey karanlık!.. Sen gittin; bak bize ne hal oldu:
«Artık sevgilimizle buluşmak hayal oldu !..»

Şiir böyle bitmişti... Buna şaşmıştı herkes.
Salonda yükselmişti her ağızdan başka ses.
Genç, yaşlı, kadın, erkek; çok düşündüler, amma
Kimse keşfedemedi : Bu, ne zor bir muamma ?!..
Genci tutup sordular :
— «Ne demek bu karanlık ..
«Bize söylemelisin ; düşünemeyiz artık ?....»
Gencin dertli bağrından derin bir nefes çıktı,
Şöyle döktü sırrını :
— «Bu haber beni yıktı
«Geçen gün gazetede ansızın okuyunca :
«Yasak ediliyormuş sinemalarda loca !...»

Necdet Rüştü

— Dikkat ettim, hep böyle havalarda sokağa çıkar!...
— Tabiî... Karda yürüyüp izini belli etmiyenlerdendir...

Erkek Olmak İstiyorum !...

Komedi 1 Perde

Genç operatör Sedat Kıvrakelin muayenehanesi. Jale, 19 yaşında, körpe ve harikulâde güzel bir kız, içeri girer. Doktorun yazı masasının karşısındaki koltuğa oturur.

JALE — Ben hasta değilim. Fakat öyle bir şey istiyorum ki olmazsa hasta olacağım.

SEDAT (Kızın harikulâde güzelliğine dikkat ettiği halde belli etmiyerek) — Ne istiyorsunuz ?

JALE — Erkek olmak istiyorum !

SEDAT — Oo !.. Fakat hem zamanınızı, hem de muhatabınızı yanlış seçtiniz.

JALE — Niçin ?

SEDAT — Dünyaya gelmeden evvel bu işe girişecek ve Allaha müracaat edecektiniz.

JALE — Lütfen beyefendi, şakayı bırakınız. Ben ciddî söylüyorum.

SEDAT — Ben de ciddî söylüyorum.

JALE — Ne demek ! Benim yaşımda kızken erkek olanlar yok mu ? Geçenlerde Meryem isminde bir kıza ameliyat yaptılar, erkek oldu. Bütün gazeteler yazdı. Okumadınız mı ?

SEDAT — Okudum. Biliyorum. Böyle çok vardır.

JALE — O halde ? Ben de ameliyat yaptırmak istiyorum.

SEDAT — Herkese yapılmaz o.

JALE — Neden ?

SEDAT —Neden... Neden... Çünkü her kızda erkek olmak istidadı yoktur.

JALE — Bende var.

SEDAT — Olamaz !

JALE — Ne biliyorsuuuz ?

SEDAT — Olamaz . Sizin her halinizden kızlık, kadınlık akıyor. Aynaya bakmadınız mı ? Siz bir peri kadar güzelsiniz.

JALE — Ne zararı var ? Erkeklerin de güzeli yok mu? Ben bir erkek gibi ata binerim. Sipahi Ocağına sorunuz.

SEDAT — Kâfi değil.

JALE — Mükemmel silâh atarım.

SEDAT — Kâfi değil.

JALE — Boks da yaparım.

SEDAT — Kâfi değil.

JALE — Daha ne istiyorsunuz ?

SEDAT — Erkek olmak için bunlara lüzum yok. Ata binmiyen, silâh atmıyan, boks yapmıyan ne insanlar var ki tam mânasile erkektirler.

JALE — Pek güzel... Ne lâzımsa yapmağa hazırım : Ameliyatsa ameliyat... Ders almak lâzımsa alırım... Para ise para... Fakat mutlaka ben erkek olmalıyım, erkek olmak istiyorum.

SEDAT — Neden bu kadar istiyorsunuz ?

JALE — Çünkü evleneceğim.

SEDAT (Hayretle) — Peki... Erkek olmadan evlenemez misiniz ?

JALE — Hayır !

SEDAT — Neden ?

JALE — Kocam bana tahakküm eder. Halbuki ben erkek olmak ve karıma tahakküm etmek istiyorum.

SEDAT — Tahakkümden ne anlıyorsunuz ?

JALE — Her sözümü dinletmek.

SEDAT — O kadar güzelsiniz ki, erkek olmadan da bunu yapabilirsiniz.

JALE — Acaba ?

SEDAT — Muhakkak.

JALE — Beni teselli için söylüyorsunuz.

SEDAT — Asla... Emin olunuz... Meselâ siz... siz benim eşim olsaydınız kendimde sizin hiç bir sözünüzden dı-

— Arkası 9 uncu sahifede —

KADIN MANTIKI

43

— Bir de doktor olacaksın!.. Bir kürk alıp öksürüğümü tedavi etmedin!...

D GRUBU RESİM SERGİSİ AÇILDI..
— Zavallı, tam iyileştiği sırada sergiyi ziyarete geldi, tekrar kaçırdı...

HİKAYE

BENZEYİŞ !...

Beni Melâhat'e bir çay davetinde tanıttılar. Genç ve dul bir kadın. Çenesinin altındaki hafif ameliyat izine dikkat edilmezse güzel bir mahlûk. Güzel ve şen, şen ve canlı, canlı ve ümit verici...

Ben onu tanır tanımaz ümit etmeğe başladım. Aldanmamışım. Bir ay kadar beni uğraştırdıktan sonra ümidimi boşa çıkarmadı. Sevişiyorduk. Açık kalpli bir kadındı. Bana mazisini anlatmaktan çekinmiyordu : Kocasından ayrıldıktan sonra Ertuğrul Fikret isminde bir müteahhitle sevişmişler. Hayır, Melâhat şöyle diyordu :

— Ben sevmedim onu... Çok çirkin, nefret verecek kadar çirkin bir adamdı. Fakat... Bana o kadar düşkündü, bana karşı o kadar fedakârdı ki, alıştım ona... İki sene yaşadık beraber...

— Sonra ?..

— Sonra Ertuğrul beni bıraktı ve evlendi.

— Ne kadar açık kalplisin!

— Çünkü hiç üzülmedim. Sevmiyordum onu. Evlendiğine memnun oldum.

İşte Melâhat'in mazisi. Dul kaldıktan sonra ben onun ikincisi olmuştum.

Bir gece sinemaya gittik. Neş'eli bir filimdi. Çok güldük.

Sinemadan çıkınca caddede yan yana birkaç adım yürüdük. Yolun tenhaca bir noktasına gelince karşımda kelli felli bir adam durdu :

— Maşallah beyefendi, dedi, selâmsız mı geçeceksiniz?

Bu adamı hiç tanımıyordum. Yüzüne hayretle baktım.

— Tanımadınız mı beni ?.. diye sordu.

— Hayır ! dedim.

— Ben... Adanadaki... Oteldeki arkadaşınız...

— Fakat ben Adanaya gitmedim.

Adam o zaman şaşırdı, yüzüme dikkatle baktı :

— Affedersiniz... dedi, Siz... Siz... Ertuğrul Fikret değil misiniz ?

— Değilim !

— Pardon... Fakat ne kadar benziyorsunuz ona... tıpkısı... İkiz kardeşler bile birbirine bu kadar benzemez. Affınızı rica ederim, sizi rahatsız ettim.

Adam uzaklaştı.

Melâhat biraz geride, bu konuşmayı duymamış gibi lâkayt, caddeyi seyrediyordu.

Yürümeğe devam ettik.

Ben hayretler içinde idim. Biraz tereddütten sonra Melâhat'e sordum :

— Adamın söylediklerini duydun mu ?

Melâhat gülümsüyordu :

— Evet, dedi.

— Şimdi benim ne halde olduğumu tahmin ediyor musun ?

— Niçin ruhum ?

— Neden olacak ? Ben Ertuğrul'a bu kadar benziyorum ha ?.. O çirkin, sana nefret verecek kadar çirkin Ertuğrul'a! Demek sen onu sevmediğin gibi beni de sevmiyorsun, ondan kurtulmak istediğin gibi benden de kurtulmak istiyorsun, bana da aşkımın ve fedakârlığımın hatırı için katlanıyorsun, benim de başka birile evlenmemi bekliyorsun !

Melâhat o zaman koluma girdi ve beni kendisine çekti:

— Hayır ! dedi, senden gizledim. Ben onu seviyordum. Fakat beni bırakıp evlendiği

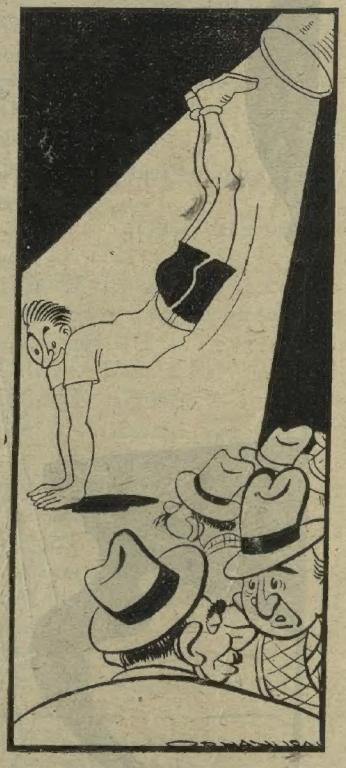

— Şu cambaza bak, oyunun başındanberi ayni numarayı yapıyor.
— Ne yapsın zavallı... Mıhhakkak kunduralarını yeni almıştır.

için ona hıncım vardı. Sana her şeyi söyliyemezdim, seni incitmek istemezdim. Bir tesadüf hakikati meydana çıkardı : Seni de ona benzediğin için seviyorum !

— Demek ben onun vekiliyim ?

Melâhat bir kahkaha attı :

— Evet ruhum !

— Derhal bu vekâletten istifa ediyorum !

Dedim ve Melâhat'i apartımanına bıraktıktan sonra, bir daha onu görmemek üzere ayrıldım.

Artık işi yoksa Ertuğrul'a benziyen üçüncü bir adam arasın, dursun !

Hikâyeci

●

ERKEK OLMAK İSTİYORUM

— Baş tarafı 6 ıncı sahifede —

şarı çıkmak istidadını göremezdim.

JALE — Niçin ?

SEDAT — Çünkü güzellik her şeyden daha kuvvetlidir.

JALE — Beni caydıracaksınız.

SEDAT — Cayınız, cayınız... Erkek olmak hoş bir şey değil... Hele sizin gibi güzel bir kız için... Geliniz de siz kadın olunuz.

JALE — Kadın değil miyim ben ?

SEDAT — Kızsınız. Evlenince kadın olursunuz. Bakınız, işte bu hususta size büyük yardımım dokunabilir.

JALE — Ne gibi ?

SEDAT — Sizi evlendiririm.

JALE — Kiminle ?

SEDAT — Meselâ... Genç ve meşhur bir doktorla... Fena mı ?

JALE — Onu bir kere görmeliyim.

SEDAT — Görüyorsunuz işte ! Nasıl ?

JALE (Gülerek) — Fena değil..

SEDAT — Demek erkek olmaktan vazgeçip kadın olmağa karar verdiniz.

JALE — Evet.

SEDAT — Oh... Ben de hayatımın en parlak muzafferiyetini kazanacağım demektir. Fakat bunu bir muahede ile sağlamlamak lâzım !.

JALE — Nerde ?

SEDAT — Nikâh memurluğunda !

Geveze

— Aytenin çok şansı var !.. Hep kürkler içinde yaşıyor...
— Kocası çok mu zengin ?..
— Hayır, kendisi bir kürkçü mağazasında çalışıyor.

YENİ SEÇİME HAZIRLANIRKEN..
Kadın — Yahu, kaç gecedir gözünü kırpmıyorsun, seni gören de bir yerin meb'usu zannedecek !..

TERBİYE !..

Maarif Şûrasının talebe ahlâkı ve okul disiplini üzerinde konuşacağını duyunca bir muharririmizi göndererek alâkadarların fikrini sorduk. Aldığımız cevapları neşrediyoruz :

TERBİYECİ İSMAİL HAKKI BALTACIOĞLU — Mekteplerde ahlâk meselesi İçtimaî Mektep adlı eserimde izah olunmuştur. Oraya müracaat edersiniz. Bugun talebenin daha iyi yetiştirilmesini temin ancak muallimlere biraz da bahçıvanlık kursları açmakla mümkündür.

İSMİNİ VERMEK İSTEMİYEN HİDDETLİ BİR MUALLİM — Bence onların terbiyeleri yerindedir. Yalnız tuzluca bir salçaya ihtiyaçları var gibi görünüyor.

VELİD EBÜZZİYA — Dayağı kabul etmekten başka çare yoktur mirim .

SELİM NÜZHET GERÇEK — Benim tarihî tiyatro matineleri başlarken verdiğim konferansları bir dinleseler mum gibi terbiye olurlar amma, varakı mihri vefayı kim okur kim dinler.

BİR MEKTEP MÜDÜRÜ — Mekteplerde disiplin ve talebe ahlâkı yolundadır. Kabahat Asıl ana, babaları terbiye etmek lâzımdır kanaatindeyim!.

●

ONU BİLİYOR AMA !..

Fitil gibi sarhoştular. Raslaştılar. Biri öbürüne sordu :

— Yahu, Ali Durmaz nerede oturuyor bilir misin ?.

Öteki güldü :

— Ali Durmaz sensin ya..

— Onu biliyorum canım, nerede oturur diyorum !..

— 10 —

— Temenni ederim ki incir dikmeyiniz..

— Müsterih olun.. öyle bir niyetim yok. Zira hayatımı sizin yüzünüzden kazandığımı unutacak kadar nankör değilim...

— Peki, ne istiyorsunuz benden?.

— Şimdilik hiçbir şey... Yahut..

— Yahut?..

— Her şey...

Ve bunu söylerken, Müjgânın gözlerinin içine o tarzda baktı ki, genç kadın başını eğmeğe mecbur kaldı.

Faik acele acele yerinden kalktı:

— Yanlış anlamayın sakın.. siz istemezseniz hattâ söz dahi söylemem.. zaten demindenberi, dinliyeni sıkacak kadar fazla ciddi konuştuğumun da farkındayım. Bu sebeple, artık müsaadenizi rica edeceğim..

— Böyle, erkenden mi?.

— Erken mi buluyorsunuz?

— Değil mi?.

— Aman, bu nezaket düellosundan vazgeçelim. Zira, bugün konuşmakta son derece beceriksizliğim üstümde. Belki yine bir münakaşa kapısı açılır diye yüreğim titriyor. Allahaısmarladık efendim.. sakın Ahmet Beye benden bahsetmeyin.. benim hakiki vazifemi bildiğinizi ona belli etmeyin..

— O cihetten üzülmeyin siz... Güle güle.. yine beklerim.. Perihan!. Beyefendiye yolu göster..

XI

Faik çıkar çıkmaz, Müjgân gitti, kendini divana attı. Uzun müddet düşündü.

«Bu sersem herif acaba bir pot kırar mı dersin?»

«Yavaş gel.. ondan hoşlanıyorsun.»

«Sana hoşlanıp hoşlanmadığımı sor muyorum. Sen sorulana cevap ver.. Bu budala bir pot kırar mı dersin?»

«Herife ne de güzel sıfatlar buluyorsun.. ayol o sersem, budala değil, açık gözün dik âlâsı!.»

«Ne olursa olsun... Bugün bana karşı pek biçimsiz hareket etti..»

«Hazmedemiyorsun değil mi?. Hanımefendi erkeklerin huzurunda dört kat olmalarına alışıktır..»

«Evet buna alışkınım.. Faik da böyle yapmalıydı, neden yapmadı?»

«Seni sevmiyor!.»

«Ötekiler seviyor mu?.»

«Hayır amma, beğeniyorlar..»

«Faik da beğeniyor..»

«Daha fazla beğenmeli..»

«Evet.. âşık olmalı, hayran olmalı, mest olmalı, kurban olmalı yoluna.. ve sen bunu yapabilirsin..»

«Şüphesiz.. ve yapacağım da... Ona küstahlığının cezasını acı acı çektireceğim..»

«Yalnız dikkat et.. Sabrını tüketme.. olmaya ki Paracana ağzından bir şey kaçıra!..»

«Ben de bundan korkuyorum zaten.. bir pot kırar mı acaba?..»

«Şimdilik hayır..»

«Niçin şimdilik?»

«Çünkü hiç bir şeyin sonrası bilinmez..»

«O halde neden şimdilik *hayır*?.»

«Çünkü menfaati var.»

«Bende mi?..»

«Hem sende, hem Paracanda.. eğer menfaati olmasa senin eline bir koz verir miydi?.»

«Doğru, vermezdi. Amma kendi elindeki koz daha büyük..»

«Ona hiç şüphe etme.. bu da onun seninle hoş geçinmek niyetinde olduğunu gösterir. Seninle hoş geçinmek için de pot kırmamak lâzım geldiğini bilir. Görüyorsun ki hiç de budala değil.. bilâkis, son derece hesaplı.. Ne yapacağını bilen bir adam.. »

«Halbuki görünüşü oldukça miskin..»

«Görünüşe aldanma.. o, görgüsüzlüğünden.. yoksa dünyayı parmağında oynatır o herif..»

«Şimdi ne olacak, peki?..»

«Ne olacağı var mı?. O da sen de bildiğinizi oynayacaksınız..»

«Şu farkla ki, menfaatim icabı, ben, yaptıklarımı ona bildirmek mecburiyetindeyim ki icabında müdafaa tedbirlerini alabilsin..»

«Yani herifin elindesin..»

«Doğru.. elindeyim.. bu da dehşetli canımı sıkıyor... Gûya, hareketlerimde müstakilim amma, hakikatte ona tabiim..»

«Biraz öyle gibi..»

«Ya beni severse..»

«O zaman iş değişir. O zaman o sana tabi olur..»

«O halde, kendimi ona sevdireceğim.. ben isteyince yaparım..»

«Yaparsın..»

«Önümde secde edecek..»

«Edecek..»

«Gırtlağına basacağım..»

«Çok basma.. belki can havlile herif ters bir harekette bulunur, bir çuval incir berbat eder..»

«Ne diye buraya geldi..»

«Çünkü sen çağırdın..»

«Ne diye çağırdın acaba?..»

«Hoşuna gidiyordu..»

«Şimdi gitmiyor mu sanki?..»

«Şimdi de hoşlanıyorsun..»

«Evet şimdi de hoşlanıyorum...»

Müjgân divandan kalktı. Yatak odasına geçti. Büyük aynanın karşısında kendini, yukarıdan aşağıya bir kere daha tetkik etti; inceden inceye süzdü. Bacakları, İstanbulun en güzel bacaklarıydı, bu muhakkak.. vücudü, göğsü, kolları, başı, hele başı.. o muhteşem baş.. alevli çehre... Yok yok, zafer yüzde yüz Müjgânın tarafında kalacaktı. Bu, ancak ve yalnız böyle olabilirdi, katiyen başka türlü değil... Memnun bir tebessümle aynanın karşısından çekildi. Geniş yatağa oturarak bir iki yaylandıktan sonra, «yine görüşeceğiz Faik Bey!». dedi.

XII

Faik ertesi günü yazıhaneye gelir gelmez, Ahmet Paracana mutat raporunu verir vermez aşağıya indi. İclâl gelmişti.

— Haydi, dedi, gel de seni patronla tanıştırayım yavrum...

— A... Hemen mi?. Dur biraz tuvaletimi tazeleyeyim..

— Lüzumu yok..

— Faik Bey, hiç de nazik değilsiniz..

— Yavrucuğum, şimdi nezaketin sırası değil ki.. hem, dün de söyledim. Paracan vurgundur, senin elâ gözlerine bakacak hali yok herifin.

— Peki, olsun.. gidelim. .

Üst kata çıktılar. Faik kapıyı vurdu. Girdiler. Ahmet Paracan, muhtelif tesirler altında, odasında az buçuk tadilât yapmış, öteyi beriyi yenilemişti...

— Ahmet Bey.. işte yeni kâtibiniz Bayan İclâl...

— Ya. teşerrüf ettik...

— Estağfirullah Beyefendi...

— Şöyle buyur bakayım kızım...

— Ay, aman efendim.. kendinizi o kadar ihtiyar görmeyin.. benim kadar kızınız nasıl olur sizin?...

— Canım, sözün gelişatı işte.. o kadar ince eleyip sık dokumasına gayrı... Yahu, Faik Efendi, sen de bir iskemleye ilişiver.. öyle ayakta dikilme.. yorulursun.

— Mersi patron...

Faik düşünceli bir tavırla, bir sandalyeye oturdu. Paracan kahve, kıraathane ve Balıkpazarı itiyadile, maroken koltuğa dahi iskemle derdi. Fakat şu İclâl kadın da, cidden korkulacak bir maldı. Daha ilk andan patronun yumuşak taraflarını araştırmıya başlamıştı. Tehlikeli bir rakip olabilecek demek ki... Paracan üzerinde kontrolu sıklaşırınak, tesir ve nüfuz vesilelerini arttırmak, icabında İclâlin aleyhinde bulunarak, lüzum hasıl olursa ona yol verdirmek... Pratik kafalı Faik, bir taraftan konuşulanları dinlerken diğer taraftan bu tarzda düşüncelere dalıyordu.

— E.. nasıl, o makine ile çabuk yazıyor musun bari?..

— Çabuk da ne kelime beyefendi.. yavaş bile yazabilirim..

— A kızım..

— Rica ederim, bana kızım demeyin..

— Hayır, öyle olsun.. İclâlciğim.. buna da bir şey demezsin ya, ha.. ne diyordum, evet, yavaş yazmak da marifet mi imiş?..

— Elbette Beyefendi.. el çabuk yazmağa bir kere alıştı mı idi, onu yavaşlatmak çok güç olur..

— Allah, Allah..

— Tabii.. Atoroviç metodu ile çalışanlar her türlü yazabilirler..

— Fesübhanallah.. görüyor musun Faik Efendi?.. Bizim aklımız yalnız mal alış verişine erer.. her sanatin kendine göre incelikleri var besbelli...

— Öyle efendim...

— Peki, daha evvel nerelerde çalıştınızdı?..

— Şeyde.. Yalanidis ve ortakları şirketinde..

— Bak sen.. ne biçim şirketmiş bu böyle...

— Kumaş şirketi efendim..

İclâl, koltuğa biraz daha yerleşti. O tarzdaki, ötesi berisi biraz daha açıldı. Ahmet Paracan sevgili Müjgânını düşünmeğe çalışarak, başını öte tarafa çevirdi. Faik kaşlarını hafifçe çattı.

— Demek kumaş şirketi..

— Evet Ahmet Bey...

— Buradaki vazifenizin ne olduğunu Faik Efendi sana anlatmıştır elbette..

— Eksik olmasın, biraz çıtlattı...

— İşte, o ne dediyse öyle yaparsın.. şimdilik tabii odamda kalamıyacaksın..

— Zarar yok, beklerim...

— Neyi?.

— Odanıza kabul edeceğiniz günü.. yani, burada size yardım edeceğim zamanı...

— Haydi öyle farzedelim.. şimdi ben size şu kâğıtları vereyim de, makinede yazıverin lütfen..

— Hay hay efendim, vazifemiz..

Kalktılar. İclâl, kırıtarak Paracana elini uzattı. Yumuşacık elini, tüccarın kütük gibi avucundan âdeta çekmek istemiyor gibi idi. Sonra sırtını dönerek, kasten, ayakta, Faik'a lüzumsuz ve manasız teferruat üzerinde ileri geri sualler sordu. Faik, bütün bunlardan maksadın Ahmet Paracana sırtını, o nefis şaheseri göstermek olduğunu pekâlâ anlıyor, anladıkça büsbütün içerliyordu. Nihayet aşağı indiler. İclâl berrak bir kahkaha ile:

— Nasıl, dedi, muvaffak oldum mu?.

— Ne hususta?.

— Amma sertsiniz Faik Bey.. ne hususta olacak, o adını bir türlü öğrenemediğim âşifteye rekabet hususunda...

— Bana baksana, kızın.. sen her türlü tahminimden daha baskın çıktın, görüyorum.. amma, bak, bu sonuncu ihtarımdır. Eğer burada, doğru dürüst işlerinle meşgul olacaksan, ne âlâ.. yoksa...

— Yoksa?..

— Orasını doğrusu daha düşünmedim.. şimdi evvelâ, şu patronun yazılarını temize çekiver...

— Kim, ben mi?..

— Tabii...

— Siz bekârsınız galiba...

Faik şaşaladı:

— Ne münasebet. nereden esti bu?

— İzah edeyim. Eğer evli olsaydınız bana bu kadar büyük bir serbestlikle emir veremezdiniz..

— Ben size emir vermedim ki.. yapılacak işi gösterdim..

— Hep aynı kapıya çıkar.. unutmayın ki, sade evli bir erkeğin değil; fakat sadece kibar bir erkeğin de ilk

vazifesi kadının yükünü hafifletmektir.

— Canım.. yani ne demek bunlar şimdi?..

İclâl, sarı saçlarını omuzlarına dağıtarak, geçti, Faikin masasına kuruldu. Sonra, çantasından bir törpü çıkararak tırnaklarını düzeltmeğe başladı:

— Ne demek mi?.. Gayet açık zan ederim. Bir kere, ben daktilo ile yazmasını bilmem... Siz yazacaksınız onları..

— Ne?.. Siz çıldırdınız mı?.. Tevekkeli Yalanidis şirketinden yol vermemişler size...

— Hangi şirket... İnandınız mı idi yoksa?.. Saflığınıza şaşarım.. onların hepsi yalandı ayol..

— Ne olacak yani?.

— Faik Bey, darılmayın amma, bugün biraz tuhaflığınız üstünüzde.. söyledim ya.. siz yazıverin, ne olur?..

— Faik Bey, darılmayın amma, kinenin başına geçti. Çat pat, dakikada bir harf vurarak yazmağa başladı. İclâl, oturduğu yerden bir müddet, tatlı tatlı gülerek onu seyrettikten sonra:

— Ne yazıyorsunuz?.

Diye sordu:

— Bir ilân..

— Ne ilânı...

— Daktilo aranıyor diye bir ilân..

— Burası için mi?..

— Üstüne bastınız...

— Ben ne oluyorum, neciliğim burada?..

— Orasını patrona sorun...

— Peki amma, dün mutabık kalmadık mı?..

— Kaldık. Lâkin işin bu kadar enti püften olduğunu tahmin etmemiştim. Size açıktan yüz elli lirayı hangi babayiğit verir bu zamanda...

İclâl manalı bir gülüşle:

— Korkmayın.. hak ederim..

Dedi ve kalktı, makinenin başına oturdu. Faikten biraz daha süratli yazıyordu. Genç adam memnuniyetle ellerini oğuşturdu:

— Fena değil.. az zamanda terakki edersiniz..

— Tabii, yüz elli liraya ilânihaye çalışacak değilim ya...

— Doğrusu çok hüsnüniyet sahibisiniz...

— Nasıl isterseniz öyle deyin.. ben emretmeğe alışkınım emir almıya değil...

— Belli.. maamafih ben de pek kılıbık sayılmam..

— Sizinle bir alışverişim yok..

Sustular. Yalnız arasıra makinenin tıkırdısı işitiliyordu. Faik, masasının başına geçerek bir müsvedde hazırladı. Bu müsvedde Serap Paracana hitap ediyor. Faikın Fedai Koç hakkındaki ilk raporunu meydana getiriyordu. İclâl, önündeki kâğıtları bitirdikten sonra, bunu da temize çekti. Sonra :

— Oh.. yoruldum..

Diye beyaz boynunu olanca cazibesile açıkta bırakacak şekilde başını arkaya dayadı. Faika sordu

— Kuzum bu son yazdığımız ne biçim şeydi?..

Faik güldü:

— Çok mütecessissiniz..

— Şaşıyor musunuz?.

— Ne münasebet.. ne de olsa kadınsınız..

— Madem ki öyle, söyleyin bakalım.. neydi o kâğıt?.

— İnatcısınız da.. tamamen şahsına ait bir şey..

— Ben de bunu söyletmek istiyordum zaten.. ben sizin hususî kâtibiniz değilim.. bir daha bu tarzda şeyler verirseniz yazmam...

Delikanlı sapsarı oldu. İçinden: «Doğrusu bu sefer hak ettin» diyerek yavaşça yerinden kalktı. İclâl, başını arkaya atmış, ona bakmıyordu bile. Gözleri kapalıydı. Faik yanına sokuldu, sert bir hareketle kadını sıkıca [illegible]

dan kavradı. Çekerek yukarı kaldırdı. İclâl, bu neticeyi bekliyormuş gibi, kımıldanmamıştı Yalnız, biraz sonra:

— Görüyorsunuz ki, diye sözüne devam etti, görüyorsunuz ki, size de pek âlâ istediğimi yaptırabiliyorum... Boşuna bana söz geçireceğim diye yırtınmayın.

Telefon çaldı. Paracandı:

— Faik Efendi. Bugün saat dörtte ben gideceğim, eğer, şayet, sen çıkmamış olursan, Müjgâna telefonla söyle ki, ben..

— Aman Ahmet Bey, Müjgân hanım benim sizinle olan münasebetimi bilmiyor..

— Ha.. sahi yahut.. ne ise, kusura kalma, şaşkınlık işte.. bugün Borsa Hanına kadar gideceğim..

— Devam edecek —

ŞAKA'NIN BULMACALARI

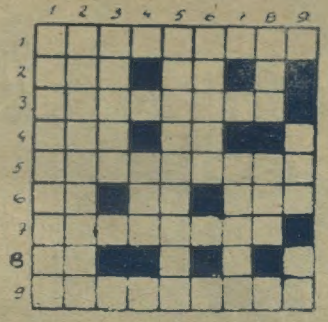

SOLDAN SAĞA

1 — Mizahi bir romanın adı
2 — Sonuna (l) getirirseniz hapı yutarsınız, bir nota
3 — Karısını uygunsuz bir yerde gören kocayı tereddüde sevkeden ihtimal.
4 — Köpek nereye gidiyor?, edat.
5 — Sevgiliye ne olmalı (iki kelime)
6 — Aşık için ebediyete müsavi zaman, talebenin bir nidası, bir cins Karadenizli.
7 — Bobstillere göre Holivut yıldızları
8 — Nota.
9 — Bazı eczacı ve doktorların iradı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1 — Ekmek neyle verilir sualinin cevabı.
2 — Bayanlar malın hangisinden almaz?
3 — Kadınların yapılışını unuttukları bir gıda
4 — Tarihe karışmış bir elişi
5 — Züğürdün tesellisi
6 — İstanbullunun bilmediği kelime
7 — Eski bir tarikat mensubu
8 — Musânın bastonu, edat
9 — Babaların püskullü belâsı, dünyanın en kıymetli maddesi.

Geçen sayıdaki bulmacamızın halli

SOLDAN SAĞA

	1	2	3	5	4	6	7	8	9
1	K	A	L	O	R	i	F	E	R
2	O	ğ	U	L	●	S	A	F	●
3	M	I	●	U	S	T	A	C	A
4	P	L	â	K	●	i	L	â	Ç
5	L	●	Ş	●	A	F	●	●	I
6	i	Ş	K	E	N	C	E	●	K
7	M	A	T	i	Z	i	N	O	L
8	A	K	A	●	A	●	A	Y	I
9	N	A	N	i	K	●	i	L	K

YUKARIDAN AŞAĞIYA

TARİHTEN ÇİZGİLER ALBÜMÜ

Kıymettar ressam Salih'in bu nefis albümü çıktı...

Fiatı 135 kuruştur.

Şaka Mecmuasına bir sene müddetle abone olanlara bu nefis albümden bir adet hediye olarak gönderilmektedir. Şimidye kadar abone olan yüzlerce okuyucumuzun hediyeleri adreslerine gönderilmiştir.

Bir senelik abone tutarı olan 5 lira Şaka İdarehanesine gönderilmelidir.

ŞIK BAYANA
ŞIK ŞAPKA
TAİSA'da

Mod Taisa, İstiklâl Caddesi 99 Ankara Ap. 2 ci Kat.

ŞAPKACIDA

— Nasıl bayım ?.. Bu şapkayı da beğenmediniz mi ?.. Vallahi başınıza eldiven gibi geçti..

— İyi amma, ben sizden eldiven gibi şapka değil, şapka gibi bir şapka istiyorum.

Tarihten Çizgiler

MAHALLE KAHVESİ ÖNÜNDE KÖŞKLÜ !...

Bir Bey — Uğurlar ola ağabey !..
Köşklü — Hâââyyyyt !... Beyoğlunda Timoni sokağında !...
Kadınlar — Tuh, tuh... Kırk bir kere maşallah... Gördün mü erkeği... Sesile mahalleyi zangır zangır sarsıyor...
Yaşlı — Nerede eski köşklüler ayol... Bir kere bizim dadının Unkapanındaki evinin önünden geçerken bağırmış da, sesinin şiddetinden evin kafesleri sallanmış !..
Külhanbeyi — Timoni sokağında yangın olunca, Beyoğlunun yosmaları da bizim gibilere (aman) der. Koşup tulumbaya yetişmeli !..

KİTAP GİBİ

Sacidelerin çayı o gün çok kalabalıktı. Misafirler küçük gruplar halinde salonun her köşesine dağılmışlar, hararetli hararetli konuşuyorlardı.

Avukat Nizameddin de neş'eli bir genç kız grubuna katılmış mütemadiyen konuşuyordu.

Çok konuşanlara dikkat ediniz, lâf arasında mutlaka gaf yaparlar ve ekseriya bunun farkına bile varmazlar. Nizamettin de sözlerinin genç kızlar üzerinde gayet iyi tesir yaptığını zannediyordu. Bir ara Neclâya döndü ve :

— Nasıl, dedi.. Bir kitap gibi pürüzsüz konuşmuyor muyum ?.

Neclâ, ince kaşlarını kaldırarak güldü :

— Evet çok doğru... dedi, tıpkı bi rkitap gibi... İnsanın kapatıp kütüphaneye koyacağı geliyor...

•

ÜÇÜMÜZ..

Otelde. Gece. Nazik zat uyumak üzeredir. Fakat duvarlar ince ve yandaki odada şakrak bir kadın sesi, neş'eli bir şarkının nakaratını cıvıldamaktadır :

İkimiz bir arada.. İkimiz bir arada...

Nazik zat, dakikalarca süren bu şarkıya rağmen nihayet dalmıya muvaffak oldu. kadar olduğunu tahmin edemediği bir müddet sonra rar uyandı. Ayni şarkı, bu sefer bir de gür bir erkek sesi katılarak daha yüksek sesle tekrarlanıyordu :

İkimiz bir arada.. İkimiz bir arada...

Vaktin gece yarısına yaklaştığını gören nazik zat, bölmeyi vurdu. Sesler kesilince, seslendi :

— Rica ederim, bendenizi unutuyorsunuz !..

Umum Neşriyat Müdürü : Emin Uzman.

Basıldığı yer : Ahmet Sait Matbaası